

[Orla Møller.]

det kan både gymnasier, seminarier og erhvervslivet snakke med om.

Der er mange grunde til at ønske ministerens kortsigtede løsning afløst af en mere langsigtet. Jeg skal henvise til den såkaldte planskitse, hvor man påpeger, at der i slutningen af 1970'erne og 1980'erne vil blive en kraftig øgning af de aldersgrupper, hvorfra de studerende rekrutteres, og derfor udtaler, at der bør træffes forberedelser til opbygning af nye centre, så at disse kan påbegyndes med kort varsel. Det foreslås i skitsen, at der i god tid, mindst 5 år inden et nyt center skal begynde sin undervisning, nedsættes en planlægningsgruppe; skal man ikke fortsat have tidsfaktoren at slås med, kan man ikke blive ved med at udskyde året for de nye centres planlægning.

Regering og folketing påtager sig et tungt ansvar ved at fortsætte denne kredsen omkring problemet. Der kan opnås store besparelser, hvad investeringer angår, og der kan, hvad struktur og uddannelsespolitik i øvrigt angår, opnås store fordele ved at starte langtidsplanlægningen nu. Herom kan der ikke herske tvivl.

I planlægningen må der efter min opfattelse være følgende led. For det første: placeringsspørgsmålet må afklares, og jeg kan ikke erklære mig tilfreds med, at Roskilde går forud for alle andre. Der må være en ligelig prioritering af de kommende centre. Jeg vil endda tro, at en nærmere undersøgelse af forholdene vil give til resultat, at der både i Nord- og Sydjylland vil være nogenlunde lige gode muligheder for med forholdsvis kort varsel at starte opbygningen jævnsides med et Sjællandscenter. For det andet: planlægningsgrupperne for de nævnte områder må i gang i løbet af et par år, måske med det samme. For det tredje: sikring eller udpegning af de nødvendige arealer må ske nu; det volder stort hovedbrud, at disse spørgsmål fortsat ligger uløst. For det fjerde: det i planskitzen nævnte om biblioteker og forskningsinstitutter må tage sin begyndelse under ledelse af planlægningsbrugeren.

Når jeg ikke har betegnet ministerens lovforslag som håbløst, skyldes det linjerne om langtidsplanlægning. Hvis disse kan forstås eller fortolkes i retning af det af mig

skitserede, synes jeg, at der trods alt kan blive en fremtid i forslaget.

A. Chr. Andersen: Når jeg tager ordet i denne debat, er det for at beklage, at regeringen ikke i sit lovforslag fastlægger, hvor universitetet i det sydlige Jylland skal placeres. Jeg vil gerne opfordre tinget til at tage stilling til denne placering nu. Selv om det vil vare adskillige år, før et universitet i det sydlige Jylland skal etableres, er der meget, der taler for, at man træffer afgørelsen nu.

Det er meningsløst, at man 3 steder i denne landsdel skal forbeholde sig arealer til formålet. Det giver heller ikke nogen god atmosfære i en landsdel, som nok kan have behov for at arbejde i fællesskab på en række områder, at man skal strides om dette spørgsmål. Det er urimeligt, at der endnu i et uvist antal år skal ofres både kræfter og tid og penge i denne strid.

Vi har allerede set og hørt, hvorledes man fra de forskellige steder søger at argumentere for placeringen. Denne argumentation er ikke alene begrænset til at anbefale den lokale placering, men også til at nedgøre argumentationen for andre placeringer. Vel kan det synes, at det er i god tid at bestemme sig, når det måske varer både 10 og 20 år; før universitetet bliver en realitet, men det er ikke for tidligt. Selve arealet, universitetet skal placeres på, skal forberedes i god tid med beplantning m. v., men nok så vigtigt er det, at mange af dem, der til sin tid skal beskæftiges med undervisning af de studerende m. v. i de kommende år, kan placere sig i området og på forskellig vis blive parat til at løse opgaverne, når de bliver aktuelle. Lad os derfor få en afgørelse nu.

Jeg vil også gerne anbefale, at man følger planlægningsrådets indstilling og går ind for at placere universitetet i Vestjylland i Ribe-Esbjergområdet; her er fremført mange saglige begrundelser for denne placering, og jeg skal kun tilføje, at det for mig at se er en naturlig placering, hvis der skal tages geografiske hensyn. Der er jo universiteter både i Århus og Odense, og fordelingen bliver således bedst ved den nævnte placering. Hertil kommer, at storbyen Esbjergs nærhed vil have en overordentlig betydning,